

Hvis den kommunale skattemyndighed skønner, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger. Efterkommes en sådan anmodning ikke inden rimelig tid, kan spørgsmålet efter stk. 3 afvises. Kommunen kan i forbindelse med, at skatteyderen anmodes om yderligere oplysninger, fastsætte en passende frist for indsendelse af yderligere oplysninger. Fristen bør ikke være under 10 dage. En spørger kan ikke afvise at tilvejebringe en oplysning med henvisning til, at oplysningen allerede fremgår af oplysninger hos en offentlig myndighed.

Til § 20 G:

Det foreslås i *stk. 1*, at den kommunale skattemyndighed i særlige tilfælde får mulighed for efter en skønsmæssig vurdering at afvise en anmodning om bindende ligningssvar i følgende situationer:

I *nr. 1* foreslås det, at en anmodning om bindende ligningssvar skal kunne afvises, såfremt spørgsmålet i sagen er af mere vidtrækkende betydning. Der kan være tale om spørgsmål, hvor besvarelsen må forventes at få betydning i en flerhed af sager – eksempelvis besvarelse af spørgsmål vedrørende udbudte investeringsprojekter, hvor der er mange skatteydere med ens skatteforhold. Videre kan der være tale om principielle sager, hvor besvarelsen må formodes at være så nyskabende, at den vil bidrage til at fastlægge en endnu ikke skabt praksis eller give retningslinier for udøvelsen af en skønsmæssig beføjelse.

I *nr. 2* foreslås det, at kommunerne skal kunne afvise at besvare en anmodning om bindende ligningssvar i sager, der angår et betydeligt beløb. Med betydeligt beløb forstås i 2003 ansættelsesændringer, hvor indkomstgrundlaget påvirkes med ca. 5 mio. kr. eller derover. Ved opgørelsen af indkomstgrundlaget indregnes skønnet påvirkning af indkomstgrundlaget for fremtidige år, i det omfang et svar har betydning for flere indkomstår.

Endelig kan kommunen efter *nr. 3* afvise at besvare en anmodning om bindende ligningssvar, såfremt det skønnes, at spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Der tænkes her på situationer, hvor kommunen ud fra spørgsmålets formulering ikke med fornøden sikkerhed kan fastlægge det skatteretlige tema for spørgsmålet. Der kan også være tale om, at spørgeren – evt. efter at kommunen har bedt om yderligere oplysninger – fortsat ikke kan oplyse faktum tilstrækkeligt til, at det er forsvarligt for den kommunale skattemyndighed at besvare henvendelsen som et bindende

ligningssvar. Dette kan eksempelvis forekomme ved en utilstrækkelig beskrivelse af omstændigheder ved dispositionen, eller hvor en besvarelse afhænger af nogle valg, som skatteyderen endnu ikke har truffet. Videre kan der være tale om, at spørgeren ønsker en række alternative muligheder besvaret således, at en besvarelse vil være at ligestille med rådgivning.

Endelig indeholder bestemmelsen en sikkerhedsventil, idet en anmodning kan afvises, hvor andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse. Bestemmelsen kan eksempelvis anvendes i tilfælde, hvor en besvarelse kan medføre en særlig risiko for uensartede besvarelser. Bestemmelsen kan dog ikke anvendes til at afvise at besvare en anmodning om bindende ligningssvar, fordi den kommunale skattemyndighed er i tvivl om den retlige vurdering.

I *stk. 2* foreslås det, at den kommunale skattemyndigheds afgørelse om at afvise at besvare en anmodning om bindende ligningssvar ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette er begrundet i et ønske om at undgå klagesager vedrørende de kommunale skattemyndigheders udnyttelse af en skønsmæssig beføjelse, hvor klagerens interesse i at opnå en besvarelse bedre kan tilgodeses ved at udnytte muligheden for at forelægge spørgsmålet til besvarelse for Ligningsrådet.

Til § 20 H:

Efter gældende ret er de svar, som kommunerne afgiver i forbindelse med deres responderende virksomhed, ikke bindende ved den endelige ligning af den skattepligtige, idet afgørelsen kan blive ændret af overordnede myndigheder i forbindelse med tilsynet med kommunernes ligning, eller kommunen kan anlægge en anden opfattelse ved en efterfølgende ansættelsesændring.

Det afgørende for den foreslåede ordning er i modsætning hertil, at et svar fra den kommunale skattemyndighed skal kunne afgives med bindende virkning både for den kommunale skattemyndighed og for de statslige skattemyndigheder. Hverken den kommunale skattemyndighed selv eller tilsynsmyndighederne vil derfor efterfølgende kunne ændre indholdet af et bindende ligningssvar, uanset at det viser sig, at svaret måtte være forkert. Således vil Ligningsrådet efter indstilling fra den centrale told- og skatteforvaltning ikke kunne ændre et skatteankenævns kendelse om et bindende ligningssvar, således som det efter de gældende regler er muligt vedrørende skatteankenævnes kendelser vedrørende skatteansættelser.

Dog vil en klageinstans i forbindelse med en klage over et bindende ligningssvar kunne ændre svaret så-